

Arrest

nr. 217 945 van 6 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEURIS
Stationsstraat 56/2
3620 LANAKEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 oktober 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. MEURIS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 april 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in.

1.2. Op 13 september 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 03.04.2018 werd ingediend door : Naam : A., H., Nationaliteit: Nederland, Geboortedatum : 01.01.1987, Geboorteplaats Babguri, Identificatienummer in het Rijksregister: 087010188645, Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd: Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Op 03.04.2018 diende betrokkene een aanvraag van verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 40, §4, 1e lid, 2° - wet 15.12.1980). Ter staving van haar aanvraag legde betrokkene volgende bewijsstukken voor: een jaaropgave 2017 van tewerkstelling bij Kapsalon Vin in Kerkrade (NL), verschillende salarisspecificaties van deze tewerkstelling, een uittreksel Kamer van Koophandel voor Kapsalon Vin, een balans per 31 december 2017 en 31 maart 2018 van dit kapsalon, een verklaring van lidmaatschap bij de Voorzorg en een inkomensverklaring van het 1e halfjaar 2018 door KR Consulting Groep.

Als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art 40, §4, 1e lid, 2° - wet 15.12.1980) dient betrokkene aan te tonen dat zij heden over voldoende inkomsten beschikt om te voorkomen dat zij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Overeenkomstig art. 40, §4, 2e lid (wet 15.12.1980) moeten deze bestaansmiddelen minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand verleend kan worden. In het kader van de evaluatie van deze bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij onder meer gekeken wordt naar de aard en de regelmaat van de inkomsten.

Aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken kan er vastgesteld worden dat betrokkene tracht aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken door middel van tewerkstelling in Nederland als kapster en als zelfstandige in Nederlands als kapster. Op 13 april 2018 werd er door de verbindingsambtenaar informatie gegeven in het kader van een verblijfsprocedure in Nederland, informatie toegevoegd aan het dossier. Na grondige analyse van deze informatie kan het volgende vastgesteld worden. In het arrest, dat meegestuurd werd met deze informatie, kan namelijk teruggevonden worden dat betrokkene als kapster tewerkgesteld was in de zaak van haar zus. De inkomsten die ze hiervan zou krijgen, had betrokkene voorgelegd in het kader van de verblijfsprocedure van haar partner. Er werd echter fraude gepleegd met de inkomstengegevens van betrokkene waardoor de verblijfsvergunning van haar partner geweigerd werd. Betrokkene legt bij haar aanvraag in België, eveneens bewijzen voor dat zij als werknemster tewerkgesteld is in het kapsalon Vin. De verbindingsambtenaar geeft echter eveneens door (informatie KvK opgenomen in dossier) dat de zaak van betrokkene haar zus opgeheven is met ingang van 01.01.2018. Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat betrokkene de inkomsten uit haar tewerkstelling als kapster in Nederland niet meer ter hare beschikking heeft. Bijgevolg toont zij niet aan dat zij door middel van tewerkstelling kan voorzien in haar eigen onderhoud. Als er dan gekeken wordt naar de zelfstandige activiteit in Nederland, dient er geconcludeerd te worden dat dit twee kapperszaken betreft, waarvan één op hetzelfde adres als dit van haar zus. Zij legt namelijk zelf het uittreksel van de Kamer van Koophandel voor waaruit dit kan blijken. Hieruit blijkt wel degelijk dat zij heden een zelfstandige activiteit uitoefent. Er wordt echter op geen enkele manier aangetoond hoeveel inkomsten zij krijgt uit deze zelfstandige activiteit. Betrokkene legt namelijk enkel een 'Balans per 31.12.2017 en 31.03.2018' en een 'Inkomensverklaring 1e halfjaar 2018' voor, opgesteld door KR Consulting Groep. Dit kan echter niet aanvaard worden als een objectief bewijs van de inkomsten van betrokkene. KR Consulting groep wordt betaald door betrokkene, waardoor de documenten en verklaringen die door hen afgeleverd worden, niet als objectief beschouwd kunnen worden. Het dossier bevat geen enkel objectief bewijs (zoals storting op een persoonlijke rekening, een attest van inkomsten afgeleverd door de Nederlandse overheid,...) waaruit afgeleid kan worden hoeveel betrokkene (maandelijks) overhoudt om te voorzien in haar eigen onderhoud en dat van haar kinderen. Er wordt op geen enkele manier, objectief aangetoond welk bedrag betrokkene (maandelijks)

voor zichzelf kan houden (na aftrek belastingen en investeringen in het eigen bedrijf). Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene haar zelfstandige activiteit uitoefent op hetzelfde adres als de kapperszaak van haar zus in Nederland. In het arrest, betreffende de weigering van de verblijfsvergunning van de partner van betrokkene, wordt een verklaring van boekhouder Koetse opgenomen, dewelke boekhouder was van het kapsalon van haar zus en nu boekhouder is van het kapsalon van betrokkene. Deze stelt dat het kapsalon ""slechts lichte winst, respectievelijk licht verlies zou maken". Dit is toch niet in overeenstemming te brengen met de bedragen die in het kader van de aanvraag van betrokkene voorgelegd worden. Wat de geloofwaardigheid van de voorgelegde bewijsstukken niet ten goede komt. Daar de inkomsten niet bevestigd kunnen worden door een objectieve bron, wordt geconcludeerd dat betrokkene niet heeft aangetoond hoeveel inkomsten zij daadwerkelijk heeft uit haar zelfstandige activiteit. Nergens uit het dossier kan er afgeleid worden dat betrokkene over andere bestaansmiddelen beschikt, om te voorkomen dat zij ten laste zal vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Gezien bovenstaande bevindingen, en bij gebrek aan concrete bewijzen, dient er geconcludeerd te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat zij voldoet aan de voorwaarden onder art. 40, §4, 1e lid, 2° (wet 15.12.1980). Bijgevolg kan het verblijf, langer dan 3 maanden als EUburger niet erkend worden."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

De verwerende partij licht de exceptie als volgt toe:

"kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang" (vetschrift toegevoegd).

Voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413*).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Dit belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn (zie o.m. R.v.St. nr. 66.657bis dd. 10 juni 1997; R.v.St. nr. 66.659 dd. 10 juni 1997).

In casu blijkt uit de informatie aanwezig in het administratieve dossier dat verzoekende partij op 16 oktober 2018 een nieuwe aanvraag indiende van een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

Verzoekende partij lijkt dan ook geen belang meer te hebben bij het beroep dat gericht is tegen een eerdere beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op grond van dit gegeven alleen heeft de verzoekende partij in beginsel geen actueel belang meer bij haar beroep.

Verzoekende partij toont in casu ook niet aan welk belang zij nog zou kunnen hebben bij onderhavig cassatieberoep.

De vordering dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard bij gebrek aan belang.

Het is dan ook louter subsidiair dat de verwerende partij infra nog antwoordt op de door verzoekende partij ontwikkelde middelen."

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van

het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad op 16 oktober 2018 een nieuwe aanvraag van een verklaring tot inschrijving heeft ingediend, thans ook als *“houder van toereikende bestaansmiddelen: zelfstandige”*, waarbij *“recente bewijzen van inkomsten”* werden gevoegd. De verzoekende partij heeft aldus uitdrukkelijk de wil te kennen gegeven haar verblijfsrechtelijke aanspraken opnieuw ter beoordeling voor te leggen aan de gemachtigde van de staatssecretaris teneinde deze ervan te overtuigen zijn naar aanleiding van de vorige aanvraag geuite standpunt te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen. De vernietiging van de op 13 september 2018 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij een tweede maal door de verzoekende partij werd gevat. De gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing verleent geen automatisch verblijfsrecht aan de verzoekende partij. Bovendien komt het niet aan de Raad toe om de verblijfsaanvraag te gaan beoordelen. De Raad kan enkel de wettigheid van de bestreden beslissing controleren. De verzoekende partij heeft middels haar nieuwe aanvraag alle argumenten welke zij voor de Raad heeft laten gelden kunnen overmaken aan de verwerende partij en zij heeft nog bijkomende overtuigingsstukken kunnen neerleggen ter staving van haar betoog. Het komt aan de verwerende partij toe om deze argumenten en overtuigingsstukken te gaan beoordelen. Het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor de verzoekende partij niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). De verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat over haar nieuwe verblijfsaanvraag “nog geen beslissing werd genomen”. De Raad ziet niet in hoe het enkele gegeven dat nog geen beslissing werd getroffen in de tweede verblijfsaanvraag, zou impliceren dat de verzoekende partij alsnog een belang aantoonde bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing. De verzoekende partij verduidelijkt dit standpunt ook niet. Verder dient de Raad op te merken dat het louter gelijk krijgen op zich de gevraagde vernietiging niet wettigt (RvS 29 april 1999, nr. 80.016). De verzoekende partij kan haar actueel belang bij huidig beroep niet steunen op het gegrond zien verklaren van haar middelen.

Het beroep is wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang in deze mate onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU